

Rödda Röst

Debattforum för Vänsterpartiets Stockholmsföreningar dec 2019, nr 58

God Jul och Gott Nytt,.. ja ni vet

Ill: Klas Sandberg

Röda Röster nr 57

Röda Röster är en periodisk debattskrift som ges ut av Vänsterpartiet i Stockholm stad. Den publiceras enbart digitalt och distribueras via e - post. Signerade artiklar om såväl lokala som nationella och internationella frågor publiceras. Artikelförfattarna ansvarar helt för innehållet i texterna. Redaktionen ansvarar för att de texter som publiceras följer Vänsterpartiets grundläggande värderingar och hålls i en saklig och kamratlig ton.

Röda Röster distribueras via e-post den sista arbetsdagen varje månad. Kontakta distrikts- expeditionen storstockholm@vansterpartiet.se om du inte får tidningen. Här kan du hitta tidigare utgivna nummer av Röda Röster: <http://storstockholm.vansterpartiet.se/roda-roster/>

Redaktionen består av Erik Andersson, Ellinor Hultman, Maria Ljuslin, Johan Norlin, Klas Sandberg, Monica Santa Cruz och Gergios Tsiroyannis.

Röda Rösters logotyp är skapad av Sydney Ankers.

Skicka din debatttext till redaktionen på roda.roster@vansterpartiet.se (max 3000 tecken inklusive blanksteg). Redaktionen tar gärna emot utkast att utveckla tillsammans med skribenten.

Nästa nummer utkommer 31 januari. Deadline är 15 januari.

Redaktionen vill uppmana fler kvinnor att delta i debatten. I nr 58 är 4 kvinnor och 2 män skribenter.

Nästa nummer utkommer 31 januari. Deadline är 15 januari.

Redaktionen vill uppmana fler kvinnor att delta i debatten. I nr 58 är 4 kvinnor och 2 män skribenter.

Innehåll	
Röda Röster nr 57.....	2
Låt tusen röster höras.....	3
Kulturkriget avgjorde valet Erik Andersson, V Vantör.....	5
Länge leve arbetsrätten Noomi Riedel, V Västra Södermalm....	5
En engagerande namninsamling Marre Mayr, V Farsta och vice ordförande i Farsta stadsdelsnämnd	7
Replik på "Byggnader med historia är också kultur" RR nr 57.....	8
Sara Stenudd, ledamot i Stadsbyggnads- nämnden.....	9
NY HAR HEMBLA:s HYRESBETALARE SÅLTS IGEN Bengt Sundell	9
Minnesanteckningar från en lärarrik kurs Lena Rydblom, V Vantör	11
Månadens citat	11
Kalendarium.....	12

Ill: Klas Sandberg

Låt tusen röster höras

Det är inte nödvändigt att alla i ett parti tycker precis likadant. Tvärtom! Ur olika ståndpunkter och perspektiv kan de allra mest spännande förslagen och politiken komma fram. Däremot behöver ett parti en levande debatt där de olika rösterna kan mötas och utvecklas tillsammans. En slags demokratisk infrastruktur som är helt livsnödvändig för att ett parti ska kunna utnyttja all den kraft som medlemmarnas olika bakgrunder och kunskaper innebär. Samtidigt som alla inte måste tycka lika behöver alla medlemmar ändå få möjlighet att läsa samma texter och ta del i samma diskussion.

Hur ett parti ska åstadkomma denna interndemokratiska struktur finns det många svar på. Röda Röster är ett sätt. Att alla medlemmar i olika partiföreningar i Stockholms stad har ett forum att få diskutera frågor som är angelägna för oss är helt nödvändigt för att hålla ihop som parti.

Det kan handla om vår politik i Stadshuset och hur vi som medlemmar kan påverka våra politiker, eller andra frågor som rör Stockholms stad där vi behöver föra diskussion mellan partiföreningarna. Det kan också handla om frågor som kan röra hela vårt länsdistrikt eller fackliga, feministiska,

nationella och internationella frågor som en enskild medlem eller grupp av medlemmar anser borde lyftas och diskuteras. Kanske ur ett nytt perspektiv. Det ska även finnas plats för kritik mot partiets företrädare eller politiska linjer som partiet har drivit när behov för det uppstår.

Huvuddragen i vår politik beslutas på kongressen och i distriktens årskonferenser. Partilinjen ligger fast och som företrädare för Vänsterpartiet är det vänsterpolitik som gäller. Mellan kongresserna har våra företrädare friheten att förhandla och fatta de beslut som de anser är de bästa. Den ordningen måste finnas och respekteras i ett parti. Men för att förankra den förda politiken hos medlemmarna är den fria debatten viktig. Därför är ambitionen att våra politiker i Stockholm samt styrelseledamöter i distriktet och föreningarna ska ta tillvara på Röda Röster som ett viktigt interndemokratiskt forum och vara beredda på att svara på frågor och synpunkter från medlemmarna.

Men allra viktigast är att alla tusentals vanliga medlemmar känner kraften av att mötas i diskussionen och utveckla Stockholmsvänstern tillsammans.

Kulturkriget avgjorde valet

Det första och mest uppenbara är att det här valresultatet i första, andra OCH tredje hand beror på Brexitkonflikten. De som röstade för Brexit har uppenbart fäst en väldigt stor vikt vid det i dessa val. Men en majoritet röstade inte på partier som är för Brexit, hur konstigt det än kan låta. Så här utföll rösterna i jämförelse med förra valet för de partier med störst stöd i Storbritannien som helhet:

- Tories, 43,6% (+1,2%)
- Labour, 32,2% (-7,8%)
- Liberaldemokraterna, 11,5% (+4,1%)
- Scottish National Party, 3,9% (+0,9%)
- Green Party, 2,7% (+1,1%)
- Brexit Party, 2% (+0,2% jämfört med UKIP)

Det brittiska valsystemet där man inte behöver en majoritet av rösterna utan "bara" flest röster i valkretsen innebär att man absolut inte behöver få majoritet för att vinna en valkrets. Vem som blir störst beror mycket på samspelet mellan de olika partierna.

I en hel del valkretsar i norra England var det faktiskt i första hand Brexitpartiet som gick fram och på så sätt fällde Labour. Med facit i hand var deras beslut att dra sig tillbaka i alla valkretsar som Tories vann

förra valet men kandidera i de Labour vann nästastöten.

I den mån det kan sägas ha funnits ett "Remainblock" bestående av Labour, Liberaldemokraterna, SNP (och De Gröna) har det med ytterst få undantag istället varit full konfrontation.

Jag ska villigt medge att jag kraftigt överskattade möjligheterna att övervinna det missnöje löftet om en andra folkomröstning skapade i de områden som röstade för Brexit genom att försöka avvärja Brexitkonflikten med ett slags kompromisslinje och fr.a. genom att med en dåres envishet försöka sätta fokus på ens radikala klasspolitik.

Tanken var väl lite att man hade ett manifest som var närmast omöjligt att inte rösta på. Men det är uppenbart att Labourmanifestet i norra och mellersta England krossades mot kulturkrigets klippor, samtidigt som man i Remainområden i London och södra England inte alls gjorde nån dramatisk framryckning, utan även där hämmades starkt av Brexitkonflikten.

Det kan tyckas som en uppenbar slutsats att Labour borde ha hållit fast vid sitt motstånd mot en andra folkomröstning. Men man tappade även väldigt många röster till Liberaldemokraterna och De Gröna. Man klämdes från två håll av Brexitkonflikten. Om Corbyn m.fl. hade tagit strid mot en andra folkomröstning på Labourkongressen är det nog troligt att de hade röstats

ner. Med facit i hand borde man ha haft en mycket mer inkluderande och djupgående diskussionsprocess i partiet där rösterna från inte minst radikala vänstermänniskor i "Brexit-land" borde ha lyssnats på.

Något som lurar i bakgrunden är att man inte vågat förlita sig på några av de ingredienser som var avgörande för Corbyns genombrott - ärlighet och öppenhet, beredskapen att stå upp för sina åsikter oavsett majoritet eller minoritet i vått och torrt. Man har fastnat i taktiserande och maktspel bakom kulisserna i flera frågor. På så sätt har man bundit ris åt egen rygg.

Ett problem i detta kan bli att man underminerar sin egen moraliska auktoritet genom att taktiskt anpassa sitt budskap till något man kanske inte helt bottenar i, knyta upp sig till kompromisser till krafter som tackar genom att fortsätta att angripa en.

Nåväl, de små små ljustrimmorna framåt då? Partiet har klar och tydlig radikal vänstermajoritet, och de lär inte i första taget bara bege sig iväg och försvinna. Stalltipset är just nu att de kommer samlas kring vännerna Rebecca Long-Bailey och Angela Rayner som kandidat till partiledare respektive vice partiledare. Long-Bailey är trogen Corbynist medan Rayner ses som del av en mer "mjuk" vänster. De kommer båda från arbetarfamiljer i Manchester - Long-Baileys pappa var hamnarbetare och Rayner växte upp i ett fattigt höghusområde med en mor som varit ett av tolv barn. Angela blev

Länge leve arbetsrätten

gravid vid 16 års ålder och tvingades sluta i skolan, men utbildade sig senare till socialarbetare, arbetade som vårdare och gick från fackligt engagemang till avancemang inom Labourpartiet. Många vill nu se kvinnor i den allra högsta toppen, och deras klassmässiga och geografiska bakgrund talar även för dem.

En faktor som också är värd att ta med sig är också att det här är något annorlunda än Thatchers valseger 1979. I detta val kandiderade Boris Johnson, trots att han är född in i eliten och har varit minister, som en folkets röst mot Westminsteretablismanget. Han har ansträngt sig för att distansera sig från hela Tories samtidshistoria, inklusive att i ord ta avstånd från åtstramningspolitiken.

Det finns något hoppfullt i det, inte minst när Tories faktiska politik ska genomföras i kontexten av en fortfarande krisande kapitalism. En annan faktor är att Brexit nu definitivt kommer genomföras. Frågor kring Storbritanniens relation till EU kommer leva kvar, men Brexit kommer vara ett faktum, och därmed avhända såväl Tories som det mittenextremistiska urbana etablismanget ett redskap att söndra och härska med. Det kan bidra till att ”kyla av” kulturkriget och i alla fall på lite sikt sätta klasspolitiken och vänster/högerskiljelinjen högt på dagordningen igen.

Nu kommer Boris Johnson inte kunna skylla på någon annan. Det är också mycket troligt att Brexit när den väl genomförs kan slå tillbaka mot honom själv när en del av effekterna slår genom. Frågan är om etablismanget har några fler distraktioner att ta till när Brexit är genomförd. Boris Johnsons smekmånad kan bli kortare än man kanske kan tro.

Erik Andersson, V Vantör

För tre år sedan påbörjades förhandlingar mellan mitt fackförbund och min dåvarande arbetsgivare. Mitt fackliga ombud var övertygad om att allt skulle bli klart snabbt eftersom det var självklart vad som var rätt. Det blev inte så.

Anledningen till den utdragna förhandlingen var att arbetsgivaren ansåg att jag haft två olika ”arbetsgivare” under de nästan fem åren jag arbetade hos de. En omorganisation ägde rum under den tid då jag hade ett anställningskontrakt och schemalagt arbete. Arbetsgivaren ansåg ändå att jag hade haft två olika ”arbetsgivare”. Jag var ”timanställd”, eller hade en så kallad allmän visstidsanställning.

I januari 2016 kom jag upp till två års ”timanställning” utan att någonting hände. Mitt fall är bara en i mängden av så många fall som är ett resultat av arbetsrättens urholkning i praktiken. Redan 2016 diskuterades mina så kallade LAS-dagar och att jag, enligt arbetsgivaren ”riskerade” att bli ”inlasad”. Det ska inte vara en ”risk” att bli ”inlasad”, utan något som arbetsgivaren borde se som positivt. Det var därför lagen kom till som en trygghet för arbetstagaren och en prövotid för arbetsgivaren.

Arbetsgivaren är i mitt fall Polismyndigheten, en av Sveriges största arbetsgivare. I november 2018 skickade mitt fackförbund in en stämningsansökan till Arbetsdomstolen.

Polismyndigheten hade hela tiden stått fast vid att jag haft två olika arbetsgivare och jag därmed inte fick tillgodoräkna mig alla mina arbetade dagar, utan skulle dela upp tiden innan och efter omorganisationen.

Under våren 2019 kom ett nytt yttrande från Polismyndigheten in till Arbetsdomstolen. Arbetsgivaren erkände plötsligt, efter två och ett halvt år, att jag hade rätt och därmed fick tillgodoräkna mig all arbetad tid. Tvisten kom inte till en slutgiltig förhandling i Arbetsdomstolen utan slutade med en förlikning i form av ekonomisk ersättning som ”plåster på sårén”.

Det arbetsgivarna och många politiker missar är följderna. Dessa blir utarbetade arbetstagare som pga. osäker ekonomi inte har en chans att få en bostad, får inga lån, är rädda för att bilda familj, dras med psykisk ohälsa, långa sjukskrivningar och social isolering.

För mig kommer det ta tid att bearbeta alla dessa år. Trots det och trots att jag känner det tunga i mina axlar, i min mage, i min onda rygg och i hjärtat, kommer jag aldrig att sluta kämpa och fajtats för arbetsrätten. Arbetsrätten måste förändras och lagen om anställningsskydd måste återigen få bli den trygghet som den en gång var för arbetstagare.

Noomi Riedel, V Västra Södermalm

Fakta

Enligt lagen om anställningsskydd, LAS, ska en visstidsanställning övergå till tillsvidareanställning när en arbetstagare har arbetat mer än två år, eller 720 dagar under en femårsperiod.

Lagen kringgås flitigt eftersom arbetsgivarna anser som billigare och enklare att anställa personal på enbart ”timmar”.

I dessa fall tar inte arbetsgivaren sitt ansvar enligt lagen.

Marre Mayr, Bild: privat

En engagerande namninsamling

Lokal aktivism påverkar beslut

Tror vi är många som skriver under på att nedmonteringen av vård, skola, omsorg, kultur och fritidsgårdar som just nu pågår är förkastlig. Och just att skriva under på är något vi anammat i Farstaföreningen. För det är fler än oss uttalade V:are som tycker nedmonteringen av vår välfärd har gått alldeles för långt. Och att samla namn är ett sätt att kanalisera frustrationen och rikta den till dem som bär ansvaret.

Inspirerade av V Vantör

Det som hände i Farsta var att så fort

det blev offentligt med att två parklekar, Fagerlid och Odlaängen och fritidsgården Västboda skulle föreslås läggas ned var att vi agerade snabbt med att starta en namninsamling. Vi tryckte upp namnlistor och startade också en namninsamling digitalt via plattformen skiftet.org

Det är känt att partiföreningen V Vantör gjort en lyckad namninsamling där de hade samlat in 800 namnunderskrifter under en helg och på så sätt räddat mellanstadieverksamhet på den lokala fritidsgården samt stora delar av Rågdalens parkleks

öppettider. Den vetskapen gav hopp - om V Vantör kan så kan V Farsta.

Fritidsgårdar engagerar

Redan ett par dagar efter offentliggörandet av nedläggningarna var vi en grupp vänsterpartister ute på torgen runt om i Farsta stadsdel och fick ihop drygt 400 namn på två timmar. Hade vi varit ännu fler och stått längre så hade det dubbla vart nått fort. Många hade precis hört om detta och läst om det i tidningen. Det var bra att stå där på torget och fånga upp Farstabornas frus-

tration över att "politikerna" vill lägga ner VÅRA mötesplaster. För så är det ju. Vi bor ju också här. Och vi alla tillsammans vill ju ha våra bemannade lekparkar och fritidsgårdar kvar. Om inte de finns kvar vart ska vi, våra barn och tonåringar gå istället?

Sociala medier i all ära, men det som samlade mest underskrifter var att stå på gator och torg. Det är en viktig lärdom. Dessutom blev det även en informationskampanj. För de som inte hade läst om detta reagerade när man informerade om nedläggning av fritidsgård, eller för all del deras parklek de själva lekt i som unga. För varje underskrift var det en person till som fick svar på eventuella frågor.

Sen stärker det också oss som förening och vänsterpartister. När även väktare i tunnelbanan kommer fram för att skriva

under vår namninsamling - då förstår man att det är en stor bredd gällande ha kvar förebyggande bra aktiviteter för unga.

Tydliga med vad vi vill

Dessutom är det i dessa dagar oerhört viktigt att skilja på "politiker" och "politikerna". För hörs vänstern inte inom vissa frågor, då är det många som ser det som att alla politiker från höger till vänster lägger ner deras verksamheter. Det är därför oerhört viktigt att poängtera vad lokala Vänsterpartiet vill.

Vår namninsamling blev också en nyhet i lokalmedia. Fler andra grupper bildades under samma tidpunkt för att bevara parklekarna och det pågår nu flera parallella namninsamlingar som kommer lämnas in vid stadsdelsnämndens sammanträde den 19 december då beslut tas. Lagg på torgmöten,

debattartiklar, bred uppslutning, partipolitiskt obundna manifestationer och du har en bild av vad som händer i Farsta just nu.

I skrivandets stund har den styrande majoriteten gått ut med att de tänker behålla parkleken Odlaängen och fritidsgården Västboda. Just nu är det dock oklart på vilket sätt men det är sannolikt att opinionsbildningen gett positiv effekt.

Så att vara i opposition betyder inte fyra trötta år. Vi bör härja i varje hörn det behövs för att bevara sånt som är bra - såsom gratis aktiviteter för barn och unga. Det är att investera i ett bra samhälle för alla.

Marre Mayr, V Farsta och vice ordförande i Farsta stadsdelsnämnd

Ill: Klas Sandberg

Replik på "Byggnader med historia är också kultur" RR nr 57

Ill: Frida Lundin

Det är många intressanta frågor som artikelskrivaren ställer sig. Den här diskussionen är välkommen och den borde vi inom partiet föra mycket mer.

Det jag uppfattar som den centrala frågeställningen är hur vi ser på kulturhistoriska värden och miljöer från arbetarklassens synvinkel, och jag ska för diskussionens skull försöka ge ett annat perspektiv på den frågan.

När vi ska ta ställning till bevarande eller för den delen nybyggnation i Stadsbyggnadsnämnden så är det alltid i ett sammanhang av begränsade resurser som ska användas på en begränsad yta.

Om Vänsterpartiet hade egen majoritet hade förstås politiken kunnat se annorlunda ut, men nu står vi inför en stark urbanisering och behovet av att rymma en stor mängd människor på en liten yta – samtidigt som vi ska försöka bevara de kvalitéer som gör Stockholm så attraktivt. Det är en svår uppgift, och varje beslut i ett enskilt fall

måste vägas mot helheten av stadens alla sidor.

Hur bör då en sådan avvägning se ut om den ska utgå från arbetarklassens synvinkel?

Det finns vissa delar av staden som är så starkt skyddade att de i praktiken sällan ändras överhuvudtaget; exempelvis Gamla Stan eller Söders höjder. De utgör en viktig del av Stockholms karaktär, men ur arbetarklassens synvinkel är de ju snarast upprustade delar av den slum som moderniteten och välfärdsstaten ville råda bot på.

Å andra sidan har vi de bostadsområden som kom under senare halvan av 1900-talet och som just i dagsläget är starkt kritiserade, men som utgjorde enorma framsteg i levnadsstandard för dåtidens arbetarklass. När miljonprogrammet byggdes kunde stora delar av arbetarklassen äntligen få egna toaletter, dusch och moderna kök.

Om det handlar om att bevara kulturhistoriska miljöer ur arbetarklassens synvinkel återstår då frågan; vilket årtionde

av arbetarklassens historia är det vi vill minnas och värna? Sekelskiftesvåningar som de flesta bara får se utsidan av, funkisområden med dess drömmar och en framväxande medelklass eller miljonprogrammen som gav drägliga levnadsförhållanden i 50 och 60-talsbyggnandet?

Det här är intressanta frågor som ofta dyker upp i komplexa konkreta fall som vi ska ta ställning till. Jag instämmer med artikelförfattaren att vi borde analysera djupare vad vissa symbolbyggnader kan betyda för arbetare/folk i allmänhet, och jag tror att vi skulle finna en mångfald av åsikter. För mig som är född på 70-talet har "plattan" ett stort symbolvärde. En modern arkitektonisk symbolbyggnad för det moderna livet i staden. En plats för folket att utgå ifrån vid demonstrationer.

När det kommer till Liljeholmsbadet så är det återigen en fråga om resurser. Byggnaden har blivit utdömd och det finns inga pengar för att rusta upp den. De pengar som en upprustning skulle kräva skulle

också i dagsläget förhindra oss att bygga nya simhallar eller idrottshallar i de områden som idag har stora brister. Även detta är alltså i en grunden i frågan om hur vi prioriterar, och vem som mest behöver de begränsade resurser vi i nuläget har. Där har vi tydligt sagt att behovet av anläggningar för idrott och hälsa i dagsläget är mycket större utanför innerstaden.

Jag håller däremot inte med om att det saknas partier som höjer rösten för bevarande av kulturhistoriskt värdefulla miljöer. Det finns tvärtom inget parti i Stockholms stad som inte höjer rösten mot att förvanska kulturmiljöer. Det finns däremot en del olika åsikter om vilka kulturmiljöer som är mest värda att bevara, om det är villaområden i Bromma eller funktionssepareringen i Järva. Men alla är överens om att viktiga kulturhistoriska och symboliska byggnader ska bevaras. Därför är det bra att vi ställer frågan; vilka symbolbyggnader tycker vi är viktiga? Jag har inte svaret, men redan den här debatten visar att frågan inte är på förhand avgjord.

Sara Stenudd, ledamot i Stadsbyggnadsnämnden

Ill: Klas Sandberg

NU HAR **hembla** IS HYRESBETALARE SÅLTS IGEN!

I RR 55 (Sep.) tog jag upp riskkapitalbolaget Blackstones framfart i stadsdelarna på Järva. Det tyska riskkapitalbolaget Vonovia har nu köpt Hembla efter bara tre års parkering hos Blackstone. Att de kallas för Riskkapitalbolag är helt fel, de tar inga risker. Det är riskfritt att köpa billigt-renovera dyrt-köra ut hyresbetalare (gentrificera). Förortsrådet 164-norra järva stadsdelsråd skriver 26 sep. 2019 "Hembla har sålts efter att ha ägts av Blackstone i bara tre år:". Hemblas tusentals hyresgäster på järva har för sjunde eller åttonde gången fått se sina hem säljas på en finansmarknad där de enbart är kort i Monopolspel för dem som alla sagt sig vara långsiktiga och seriösa ägare". Enligt Fasighetsnytt gör Blackstone ett klipp på 6 MILJARDER KR, drygt 280.000 per lägenhet. Arne Johansson, medlem i Järva stadsdelsråd skriver i Nyhetsbyrån Järva den 26 september 2019 "Brev till Hemblas alla hyresgäster" följande:

"Hej hyresgäst i Hembla, visste du att ditt hus har sålts igen? Vonovias köp av Blackstone-ägda Hembla innebär att den vansinniga spekulatören med de miljonprogramshus som sålts ut till privata fastighetsägare av allmännyttan, har nått svindlande höjder...// blir Vonovia med 38049 lägenheter landets i särklass största privata fastighetsägare av miljonprogramshus och näst största ägare av bostadshus efter Svenska Bostäder".

Arne Johansson avslutar med "Vi måste kräva en ny social bostadspolitik som en gång för alla sätter stopp för den här sortens svindlande spekulationsaffärer med hyresgästernas hem!". I Tyskland äger Vonovia närmare 400 000 lägenheter, och har även köpt upp bostäder i Österrike och Frankrike. I samband med sin delårsrapport skriver Vonovia "Vonovia är hängivna frågan om att hyror ska vara överkomliga." (Dagens Arena).

Dessa riskkapitalbolag profiterar på

bostadsbrist, på människors behov av tak över huvudet och att politikerna i kommunerna försvarar sig med att de måste sälja ut allmännyttan för att bygga nya lägenheter. I Regeringsformens tredje paragraf står att "det åligger det allmänna att trygga rätten till boende." Rätten till bostad är även lagfäst i internationella konventioner- ett skydd mot att bli vräkt och att bostaden ska ha ett rimligt pris. Det här låter bra, men bara i teorin. Vad händer när prisrallyt med att köpa billigt, renovera och sälja eller hyra ut dyrt når vägs ände? Innan dess kommer tusentals boende tvingats flytta från sina lägenheter.

Det här är en global företeelse, kan och måste lösas av regeringar, FN, den samlade internationella arbetarrörelsen, den organiserade konsumentrörelsen. Trots att motståndaren är välorganiserad, de internationella bankerna, riskkapitalbolagen och de globala exploatörerna, finns det motkraft- 99 procenten av jordens befolkning. En bortglömd fråga i sammanhanget – är att den snabba urbaniseringen förutsätter bostäder, och byggande kräver mark och detta hotar planetens bästa odlingsmark. Forskare vid Högskolan i Gävle och Stockholm (20161227) skriver att den snabba urbaniseringen hotar 300.000 km² av planetens bästa odlingsmark- lika stort som Tyskland, och står för fyra procent av den globala odlingen av livsmedel. 2050 väntas ca 70 procent av världens befolkning bo i städer. Det är bland annat därför riskkapitalbolaget Blackstone köper upp och skövlar mark i Brasiliens Amazonas. Megastäder hotar vår livsmiljö och den globala livsmedelsproduktionen. Stadsplanering och odlingsmark är världspolitik som kan och ska lösas globalt.

Bengt Sundell V Liljeholmen - Hägersten

Minnesanteckningar från en lärarrik kurs

Lördag 30 november 2019 bjöd V-Farsta in grannföreningarnas medlemmar till ett utbildningstillfälle om Vänsterpartiets Omställningsplan. Marschaller visade väg från busshållplats Stora Sköndal till lokalen, där Samuel Skånberg, sammankallande i Vänsterpartiets Klimat- och miljönätverk höll i utbildningen. V-Farsta bjöd på kaffe/te och veganfika.

V-Farsta berättade att de planerar att hålla en studiecirkel utifrån Omställningsplanen under våren 2020. Ansvarig för studiecirkeln (glömde skriva upp namnet) hälsade att grannföreningarnas medlemmar är hjärtligt välkomna till studiecirkeln. Mer info efter årsskiftet!

Först gav Samuel en organisationskarta över partiets riks- och distriktsorganisering.

RIKSNIVÅ:

2014/-15 fastslogs ”Eko-Eko-programmet” som sammankopplar en rikstäckande ekonomisk-ekologiskt hållbar politik och som fastslogs på kongressen 2014. Tips på bra läsning:

- Slutrapporten (efter justeringar som beslutades på kongressen 2014)
- Eko-Eko Punktprogrammet
- Hemsida: <https://miljovanstern.wordpress.com> – där kan du gå in och prenumerera gratis på miljönätverkets nyhetsbrev. Här återfinns en Resursbank med V-motioner och debatter i miljöfrågor både nationellt och internationellt. Skribenter som Hanna Gedin, Malin Björk, m.fl.

- Facebooksidan ”Gröna vänstern”.
- Vänsterpartiets riksdagsledamot Jens Holms bok ”Om inte vi – vem?”
- Prenumerera gärna på Jens Holms nyhetsbrev: www.jensholm.se

DISTRIKTSNIVÅ (Storstockholm):

- Omställningsplanen 2014
- Ny reviderad Omställningsplan 2018
- Miljö- och klimatutskottet
- Miljönätverket, kontaktperson Torbjörn Vennström, e-post: tv@vennstrom.se
- Facebook: Vänsterpartiet Storstockholms miljönätverk

Vi diskuterade hur och vad man bör tänka på om man vill arbeta hållbart:

- Planera arbetsplatser nära bostadsområden
- Bygga klimatsmart
- Ge kommunala investeringsstöd
- Man talar om "de 3 benen" som påverkar vår miljö starkt:
- Bilen – vi behöver minska behovet av transporter på väg och flyg (handla lokalt)

Ex.vis minska bilismen gm bilfria tätortskärnor, varannandagstrafik (inte hållbart i längden, då rika ändå köper sig förbi begränsningarna)

- Bostaden (grönytefaktor > 0,6 kvm)
- Biffen – börja med två köttfria dagar/v)

Där tillkommer ett fjärde ben:

- Börsen (ex. AP-fonderna. Vi kan välja hållbara pensionsfonder)
- Feministisk stadsplanering (närheten för ensamstående till dagis, kollektivtrafik, cykelbanor)
- Eko-eko-mat – eller bara billigast?

Läs Naturvårdsverkets rapport "Hållbara konsumtionsmönster" – t.ex. aktuellt i offentlig sektor

- MOTIONERA till kongressen 2020 med kreativa förslag! T.ex. "Sänk skatten för den individ/organisation som gör det möjligt att närodla ex.vis tomater" m.m.
- Skapa hållbarhetscentrum typ Retuna Återbruksgalleria i Eskilstuna! Events, workshops, föreläsningar, temadagar – allt med fokus på hållbarhet. Konferenslokaler för klimatsmarta möten.

Efter detta funderade vi på vad vi vill att Vänsterpartiet ska driva för miljöfrågor framöver:

- Fortsätt med NOLLTAXA
- Bygg klimatsmarta hyresrätter med rimliga hyror
- Bygg ut kollektivtrafiken
- Stoppdatum för privatbilism i innerstan

Därefter tackade vi för fiket och gav vi oss ut för att fortsätta fira första adventhelgen.

Lena Rydholm, V Vantör

Månadens citat i

Röda Röst

"Jag är stolt över att vi har vunnit argumentationen och skrivit om villkoren för debatten när det gäller åtstramningar, storföretagens makt, ojämlikhet och klimatkrisen. Nu måste vi försäkra oss om att arbetarklassen, i all sin mångfald, är den drivande kraften inom vårt parti."

Jeremy Corbyn i The Guardian, 14 december

"Fagerlids parklek är en oerhört viktig verksamhet för oss föräldrar, våra barn och ungdomar. Det är där vi vuxna och barn möts under familjefester, teaterföreställningar och korvgrillningar."

Annika Lindgren, en av initiativtagarna till en protest mot planerade neddragningar i Farsta, citerad i Mitt i Söderort 16 december

"Kommunals tillit till och förtroende för LO:s ledning är förbrukat i dessa förhandlingar."

Kommunals förbundsordförande Tobias Baudin om förhandlingarna mellan arbetsmarknadens parter om förändringar av LAS, i Kommunalarbetaren 10 december

III: Klas Sandberg

Dags att kalla till partiföreningsmöte-

Alla partiföreningar uppmanas härmed att kalla till ett medlemsmöte onsdag den 15 januari kl 19.00.

Jonas Sjöstedt och Hanna Cederin, sammankallande i programkommissionen, kommer att medverka via video och mötet kommer att handla om partistyrelsens respektive programkommissionens förslag inför kongressen. Det kommer också finnas möjlighet att ställa frågor till Jonas och Hanna.

Mer information om detta möte kommer när vi närmar oss mötesdatumet, men vänta inte med att skicka ut en kallelse till medlemmarna, utan gör det så snart som möjligt!

Bakom skandalerna på Nya Karolin-

ska; möt författarna till boken "Konsulterna" Seminarium arrangerat av V i Enskede och Farsta, Många skandaler har avslöjats vid Nya Karolinska sjukhusets tillkomst. Nu finns tillfälle att höra de journalister som gjorde ett av avslöjandena berätta själva, Lisa Röstellund och Anna Gustafsson rapporterar vid Dagens Nyheter.

Plats: moment:teater, Gubbängstorget 117, Gubbängen.

Tid: 21 januari 2020, fika från 18:30, föreläsning börjar 19:00.

Samarbete mellan V i Enskede och Farsta.
Fri entré.